

מצא את גורלו

אלבניה

חי פעם אדם עני בשם בורגה. הוא עבד ימים שלמים אך לא הצליח להרוויח די כדי לפרנס את משפחתו. בסוף החליט שלא יוכל להמשיך כך. "אלך לחפש את גורלי" אמר לעצמו "לא אוכל לחיות כך יותר" ויצא לדרך. הלך והלך לאן שעיניו נשאו אותו ויום אחד פגש בדרכו זאב.

"לאן אתה הולך?" שאל אותו הזאב. "אני הולך לפגוש את אדון אלוהים ולבקש שיראה לי את גורלי" ענה "אני עובד קשה, עושה מה שרק יכול ואין בכך כל תועלת. אינני יכול להרוויח ללחם. אני רוצה לדעת מה הוא הגורל שלי, איפה הוא?" אמר הזאב "אם כך שאל גם בשבילי: מדוע לעולם איני שבע למרות שאני אוכל הרבה בשר?" "אשאל בהחלט" ענה בורגה והלך הלאה.

הוא הגיע לחוף הים וראה דג שוחה במים. "לאן אתה הולך?" שאל אותו הדג. "אני הולך לפגוש את אדון אלוהים" ענה בורגה "ולשאל אותו מה הוא גורלי? למה אני חי בעוני כזה." "אם כך, שאל אותו גם מדוע אני תמיד צמא,

למרות שאני כל הזמן במים" ביקש הדג.

"מבטיח לך לשאול" אמר בורגה והמשיך בדרכו,
והדג חזר לעומק הים.

בהמשך דרכו הגיע בורגה לאחוזה גדולה. שם שאל
אותו בעל האחוזה "לאן אתה הולך?"
"אני הולך לפגוש את אדון אלוהים ולשאול אותו מה
הוא גורלי. מדוע אני חי בעוני?"
אמר לו בעל האחוזה "אם כך שאל אותו גם מדוע
במטע שלי העצים לא מניבים כל פרי ובמקשה

אבטיחים לא מבשילים בכלל."
"בוודאי אשאל אותו" ענה בורגה והלך הלאה.
הוא הלך הרבה זמן ובדרך פגש במלאך. המלאך
שאל אותו "לאן אתה הולך, בורגה?"
"אני רוצה לפגוש את אדון אלוהים ולשמוע ממנו
מה יהיה גורלי" ענה בורגה.
"אוכל לגלות לך את רצונו של אלוהים" ענה לו
המלאך "חזור הביתה. גורלך ממתין לפניך."
אמר בורגה "גם הזאב ביקש ממני לשאול מדוע
הוא כל הזמן רעב, למרות שאוכל הרבה בשר?"
ענה לו המלאך "מסור לזאב שלא יהיה שבע עד
שלא יטעם מבשרו של בן-אדם."
"ועוד הדג רצה לדעת" אמר בורגה "מדוע הוא
תמיד צמא, למרות שהוא כל הזמן במים?"
"אמור לדג שאצלו בבטן מונחת אבן יקרה. כל זמן
שהיא שם, הוא יישאר צמא" ענה המלאך.
"וגם בעל האחוזה רצה לדעת מדוע אצלו במקשה
האבטיחים לא מבשילים והעצים במטע לא מניבים
פרי?" אמר בורגה.
"אצל בעל האחוזה קבור אוצר במקשה. כל עוד

"לא. אינני רוצה אותה" אמר בורגה "המלאך אמר שהגורל שלי ממתין לי לפני." הוא השאיר את האבן היקרה על החוף והלך הלאה. הזאב כבר חיכה לו באי-סבלנות. "סיפרתי למלאך עליך, והוא אמר לי מה הבעיה" אמר לו בורגה "כל זמן שלא טעמת את בשר בן-אדם, לא תוכל להיות שבע. כך אמר המלאך." והזאב ענה "כמה טוב שאתה כאן, לידי. כי לאן אלך כדי לחפש בשר בן-אדם אחר?" ובלי לחכות התנפל הזאב על בורגה וטרף אותו. כך מצא בורגה את גורלו.

הוא לא יחפור ולא יוציא את האוצר, שום דבר במקשה ובמטע שלו לא ייתן תנובה." ולאחרי דברים אלה המלאך עף לשמיים. בורגה התחיל לחזור הביתה, כפי שהמלאך אמר לו. בדרך הוא ראה שוב את בעל האחוזה וסיפר לו על האוצר שבמקשה. "אז בוא אתי לשם ונחפש את האוצר. נתחלק בו אחר כך חצי-חצי" אמר בעל האחוזה. "לא, תודה, אני לא רוצה כלום, אינני זקוק לאוצרות" אמר בורגה "אני חוזר הביתה. המלאך אמר שגורלי מחכה לפני." והוא המשיך ללכת. בחוף הים פגש אותו הדג. "שאלתי את המלאך על בעייתך" אמר בורגה "והוא ענה כי בבטן שלך מונחת אבן יקרה. כל זמן שהיא שם, תישאר צמא." "אז תעזור לי להוציא אותה" אמר הדג. בורגה תפס את הדג בזנבו, ניער חזק ואבן יקרה נפלה מפיו של הדג על החול. "קח לך אותה" אמר הדג "לי היא לא נחוצה ואתה תתעשר מיד אם תמכור אותה."